

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518202014
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8518202014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne: R. H., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX R. V., právne zastúpená JUDr. Vladimír Dlugolinský, advokát, so sídlom Levočská 1, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX R. V., právne zastúpený: JUDr. Patrik Kovalčík, advokát, Námestie sv. Mikuláša 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 17.08.2022 č. k. 6C/68/2018-1045 takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu v y p o r i a d a v a tak, že:

p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného:

a) byt č. XX, vchod č. XX, nachádzajúci sa na X. podlaží v bytovom dome súpisné č. XXXX na H. ulici v R. V., postavenom na parcele KN registra „C“ č. XXXX/XX, o výmere XXX m² druh pozemku: zastavené plochy a nádvorí,

b) podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti podielu XXXX/XXXXXX, zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. R. V.,

c) spoluvlastnícky podiel pozemku - parcela KN registra „C“ č. XXXX/XX o výmere XXX m² druh pozemku: zastavené plochy a nádvorí vo veľkosti podielu XXXX/XXXXXX zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. R. V. v hodnote 73.000,- eur.

II. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti - pozemky v k.ú. P., obec P., okres H. všetky zapísané na LV č. XX:

a) parcela KN registra „C“ č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: záhrada

b) parcela KN registra „C“ č. XXX o výmere XXXX m², druh pozemku záhrada

c) parcela KN registra „C“ č. XXX X výmere XXX m², druh pozemku záhrada

všetko zapísané v prospech žalobkyne v časti B: vlastníci a iné oprávnené osoby por. číslo 3. R. H., r. J., v spoluvlastníckom podiele XXX/XXX. Spolu všetky pozemky v hodnote 3.015,- eur.

III. Súd p r i k á z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného osobný motorový automobil zn. J. XXX SW, U.: R., rok výroby XXXX, nepatrnej hodnoty.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu sumu vo výške 40.944,92 eur do 90 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V. Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.“

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/54/2016 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť XX.XX.XXXX. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj BSM) patria nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX a na LV č. XXXX, k. ú. R. V., a to a) byt č. XX, vchod č. XX, tretie podlažie v bytovom dome so súp. č. XXXX, na H. ulici v R. V., postavenom na parcele KN C č. XXXX/XX, o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, b) podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, pozemkov - parcely KN C č. XXXX/XX, o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti podielu XXXX/XXXXXX. Titulom nadobudnutia uvedených nehnuteľností je zmluva o prevode vlastníctva bytu V XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a kúpna zmluva V XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX.

3. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili okrem vyššie špecifikovaných nehnuteľností aj nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. P., okres H., zapísané na LV č. XX, ako pozemky, parcela KN C č. XXX, záhrada o výmere XXX m², parcela KN C č. XXX, záhrada o výmere X.XXX m² a parcela KN C č. XXX, záhrada o výmere XXX m², v podiele XXX/XXX, ako aj osobné motorové vozidlo zn. J. XXX R., s evidenčným číslom R., rok výroby XXXX.

4. Súd prvej inštancie prikázal byt č. XX, nachádzajúci sa na X. podlaží bytového domu, so súp. č. XXXX, na H. ulici v R. V. s príslušenstvom, do výlučného vlastníctva žalovaného, so stanovením hodnoty 73.000 eur. Konštatoval, že strany sporu sa na hodnote bytu s príslušenstvom nezhodli, preto žalovaný v konaní predložil súkromný znalecký posudok č. XXX/XXXX, vypracovaný A. E. Y., dňa XX.XX.XXXX, v ktorom znalec po vykonaní ohliadky nehnuteľnosti dňa XX.XX.XXXX, za použitia metódy polohovej diferenciacie, stanovil všeobecnú hodnotu bytu, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytu, podiel na pozemku, hodnotou 73.000 eur s tým, že hodnotu nehnuteľnosti určil podľa stavebnotechnického stavu ku dňu rozvodu a stavbu ohodnocoval k dátumu XX.XX.XXXX. Žalovaná nesúhlasila s cenou stanovenou A. E. Y., v konaní predložila inzeráty realitných kancelárií, podľa ktorých sa trhovú cenu obdobných bytov pohybuje v rozmedzí od 111.000 do 125.000 eur. V tejto súvislosti súd poukázal na skutočnosť, že pri oceňovaní veci patriacich do BSM sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM (technický stav, vek, kvalita, miera opotrebenia), avšak z ceny v čase, keď dochádza k vyporiadaniu (dátum najbližší k rozhodnutiu súdu o vyporiadaní BSM). Zo znaleckého posudku vyplynulo, že znalec stanovil hodnotu bytu v zmysle uvedených zásad a tento bol vyhotovený na konkrétny byt, ktorý je predmetom vyporiadania. Naproti tomu inzeráty, ktoré v konaní predložila žalobkyňa zverejňované na internetových stránkach realitných kancelárií prezentujú nielen súčasnú trhovú hodnotu bytov, ale aj súčasný (terajší) stav bytu, teda nie stav ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý dátum je rozhodujúci na zistenie stavebnotechnického stavu oceňovanej nehnuteľnosti. Ak žalobkyňa nesúhlasila s tým, že znalec použil pri oceňovaní nehnuteľnosti metódu polohovej diferenciacie, mohla si sama zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku iným znalcom, resp. navrhnúť, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Pokiaľ tak žalobkyňa neučinila, je potrebné konštatovať, že neuniesla dôkazné bremeno ohľadom jej tvrdenia vo vzťahu k hodnote bytu patriaceho do BSM.

5. Ďalej súd prvej inštancie prikázal nehnuteľnosti v k. ú. P., ktorých hodnota 3.015 eur nebola medzi stranami sporná do výlučného vlastníctva žalobkyne a motorové vozidlo s nulovou hodnotou, ktorá medzi stranami tiež nebola sporná, do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu sumu vo výške 40.944,92 eur do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

6. Pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd vychádzal z predpokladu, že podiely oboch bývalých manželov na mase BSM sú rovnaké. Podľa názoru súdu v posudzovanej veci bola preukázaná existencia takých skutočností, ktorá je spôsobilá pre záver o dôvodnosti odklonu od zásady rovnosti podielov bývalých manželov, vyjadrenej v ust. § 150 Občianskeho zákonníka na ich spoločnom majetku. Súd mal v konaní preukázané také mimoriadne okolnosti, ktoré odôvodňujú žalobkyňou požadovanú disparitu. Za dôvody pre disparitu považoval skutočnosť, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania, a to najmä z výpovede žalobkyne, ako aj z rozsudku o rozvode manželstva. Žalovaný počas trvania manželstva požíval alkoholické nápoje, pod ich vplyvom bol agresívny a uvedená situácia sa zhoršovala, a preto bola žalobkyňa nútená v roku 2009 aj s dvoma deťmi odsťahovať sa zo spoločného bytu. Od uvedenej doby žalobkyňa výlučne sama zabezpečovala starostlivosť o svoje deti, pričom žalovaný na ich výživu takmer vôbec neprispieval. Žalovaný síce tvrdil, že deťom prispel, napr. na kúpu telefónu, notebooku, avšak jeho príspevky boli len občasné, nie pravidelné a celá ťarcha starostlivosti o deti so zabezpečením bývania spočívala na žalobkyňi. V uvedených skutočnostiach súd vzhliadol dôvody pre odklon od princípu rovnosti podielov a dospel k záveru, že žalobkyňi patrí podiel vo výške 60 % a žalovanému vo výške 40 %.

7. Súd určil celkovú hodnotu masy BSM, t.j. nehnuteľností a hnutelných vecí sumou 76.015 eur (73.000 eur + 3.015 eur) a vnos žalovaného do BSM, predstavujúci finančné prostriedky nadobudnuté pred vznikom manželstva, predstavuje sumu 2.748,46 eura. Čistá hodnota majetku po odpočítaní vnosu žalovaného, predstavuje sumu 73.266,54 eur, čo znamená, že na 60 %-ný disparitný podiel žalobkyne pripadá suma 43.959,92 eur a na 40 %-ný disparitný podiel žalovaného pripadá suma 29.306,62 eur, ku ktorému je potrebné pripočítať vnos, t.j. sumu 2.748,46 eur. Teda hodnotový podiel na majetku predstavuje sumu 32.055,08 eur. Súčet hodnoty podielov oboch manželov tak spolu zodpovedá celkovej hodnote majetku (32.055,08 eur + 43.959,92 eur).

8. Pokiaľ žalovaný zastáva názor, že žalobkyňa by mala byť zaviazaná povinnosťou vyplatiť žalovanému polovicu finančných prostriedkov, ktoré mala použiť z príjmov patriacich do BSM na vyplatenie pôžičiek použitých na jej osobnú potrebu, v celkovej hodnote 1.759,28 eur a 663,88 eur, v tejto súvislosti súd uviedol, že žalovaný nepreukázal, že by označené finančné prostriedky boli spotrebované na osobné potreby a záujmy žalobkyne. Tým žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. K ďalším dokladom, ktoré žalovaný v konaní predložil (pokladničné doklady, faktúry, doklady SIPO, svedčiace o nákupoch rôznych tovarov, či realizovaní platieb na rôzne účely), súd uviedol, že v rámci vyporiadania BSM súd nerobí „generálny audit“ všetkých príjmov a výdavkov, ktoré boli počas trvania manželstva realizované, V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sa vyporiadávajú veci a iné majetkové vzťahy, ktoré vznikli za trvania manželstva, v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. To však neznamená, že treba vykonať vyúčtovanie celého spotrebného spoločenstva manželov späťne, prípadne za celé obdobie trvania manželstva, resp. zisťovať všetky skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie toho, aké výdavky boli vynaložené, z akých prostriedkov a kto z nich mal prospech. Hospodárske a spotrebné spoločenstvo manželov niekedy prináša ťažké hospodárske a spoločenské vzťahy, ktorých zložitosť sa zvyšuje tým, že môže ísť o výdavky rôzneho druhu, ktoré slúžia na rôzne účely a často nemusí byť ani zrejmé, kto z nich mal prospech. Z toho dôvodu treba zabrániť tomu, aby sa takéto ťažko zistiteľné, staré a pochybné nároky zohľadňovali pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, aby vyporiadanie prípadne nevedlo aj k možnosti šikanovania jedného z manželov. Pri vyporiadaní preto možno prihliadať iba na také výdavky, ktoré vyhovujú zákonným podmienkam. Keďže je nesporné, že žalovanému boli prikázané veci vo vyššej hodnote, ako je hodnota jeho podielu, súd s prihliadnutím na disparitu podielov (žalobkyňi patrí podiel 60 %, žalovanému patrí podiel 40 %), uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi titulom vyrovnania podielu finančnú hodnotu vo výške 40.944,92 eur.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP. Keďže v predmetnom konaní nemožno hovoriť o úspechu, či neúspechu niektorej zo strán sporu v porovnaní s druhou stranou, súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

10. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany. Žalobkyňa napáda výrok I. a IV. rozsudku a žalovaný napáda výrok IV. rozsudku.

11. Žalobkyňa súhlasí so súdom určenou disparitou podielov na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v prospech nej 60 %, ku 40 % v prospech žalovaného a v rozsudku uvedených dôvodov, ktoré viedli súd k stanoveniu pomeru disparity týchto podielov. Nesúhlasí so stanovenou

hodnotou bytu s príslušenstvom, vo výške 73.000 eur, nakoľko hodnotu nehnuteľnosti súd určil podľa stavebnotechnického stavu ku dňu rozvodu manželstva a stavbu ohodnocoval k dátumu XX.XX.XXXX. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že výsledkom znaleckého dokazovania je všeobecná hodnota ako výsledná objektivizovaná hodnota nehnuteľností a stavieb, ktorá je znaleckým odhadom ich najpravdepodobnejšou cenou ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto nehnuteľnosti mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou. Výsledkom znaleckého dokazovania tak mala byť najpravdepodobnejšia cena v podmienkach voľnej súťaže, ktorú súd určil v prípade bytu na sumu 73.000 eur, teda v prepočte X . m² podlahovej plochy, ktorá pri ploche XX,XX m² predstavuje sumu 997 eur, pričom bežne sú v ponuke realitných kancelárií byty v rovnakej kvalite a v rovnakej veľkosti za dvojnásobnú cenu, teda vo výške 145.000 eur, čo znamená 1.959 eur za 1 m². Ide pritom o jednu z lacnejších ponúk, nakoľko podľa predložených fotografií ide o starší byt aj so starším vybavením. Teda o byt približne v rovnakej kvalite ako vyporiadavaný byt. V ponuke sú aj byty za 2.300 eur za 1 m², nachádzajúce sa v centre R. na N. X. H.. Z vyššie uvedenej úvahy, ak by súd prihliadal na súčasný trh v podmienkach voľnej súťaže, tak by žalovaný v prípade okamžitého predaja jemu prikázaného bytu dosiahol výnos 140.000 eur po odrátaní provízie pre realitnú kanceláriu, z ktorého by sumu 40.944,92 eur vyplatil žalovanej a jemu by pripadla suma 99.055,08 eur. Ak by sa z tejto sumy odrátal jeho podiel podľa hodnoty bytu v rozsudku, jeho čistý zisk by predstavoval 67.000 eur. Ďalej uviedla, že v priebehu konania predložila inzeráty na ponuky bytov a ceny týchto bytov, pričom aj tu bolo badať nárast cien. Preto sa nemôže stotožniť so skostnatenou a reálnym životom prekonanou úvahou súdu (najmä na potencionálny zisk žalovaného 67.000 eur pri bezprostrednom predaji bytu v súčasných trhových podmienkach), že znalec stanovil hodnotu bytu na konkrétny byt, ktorý je predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Naproti tomu inzeráty zverejňované na internetových stránkach realitných kancelárií prezentujú nielen súčasnú trhovú hodnotu bytov, ale aj súčasný (terajší) stav bytu, teda nie stav ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý dátum je rozhodujúci na zistenie stavebnotechnického stavu oceňovanej nehnuteľnosti. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že žalobkyňa si mala zabezpečiť súkromnoznalecký posudok poukázala, že pokiaľ by si si ho aj zabezpečila, tento by bol opätovne vypracovaný metódou polohovej diferenciacie a cena takto určená by opätovne nebola cenou trhovou, teda všeobecnou cenou určenou v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami, v danom mieste a čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava. Vykonanie takéhoto dôkazu by bolo nehospodárne, nadbytočné, pričom k objektivizovaniu hodnoty bytu ku dňu ohodnotenia nedošlo, nakoľko by opätovne nešlo o cenu v trhových podmienkach.

12. Žalovaný v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) CSP. Uviedol, že byt s príslušenstvom nemal patriť do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa nikdy nebola vlastníčkou bytu, pretože nevyplatila členský podiel v družstve. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje absencia dekrétu o nadobudnutí členského podielu v družstve žalobkyňou. Mladomanželská pôžička bola splatená výlučne z prostriedkov nadobudnutých žalovaným, pričom táto bola použitá nie na vyplatenie členského podielu, ale na zariadenie bytu. Výpismi z účtu žalobkyne by bolo možné preukázať napr. výšku finančných prostriedkov nadobudnutých počas manželského spolužitia, nakoľko ako vyplynulo z dokazovania, žalobkyňa počas trvania manželstva pracovala „na čierne“. Ďalej uviedol, že súd sa odmietol v predmetnom konaní zaoberať príčinou vzniku rozporov v manželstve, ktorým bol nepochybne milenecký vzťah žalobkyne s pánom Y. Súd nepochybne mal v konaní skúmať príčinu vzniku rozvratu manželského vzťahu a nie posúdiť až jeho následok. Žalovaný do času, kým žalobkyňa nadviazala vzťah s cudzím mužom, bol aktívny, o rodinu sa staral. V skutočnosti tomu tak bolo aj po odchode žalobkyne z bytu, ktorá vzala žalovanému, vtedy maloleté deti k cudziemu mužovi. Nie je pravdou, že sa žalobkyňa s deťmi presťahovala do nájmu, nakoľko nepredložila žiadne nájomné zmluvy alebo výdavky spojené s nájmom. Žalobkyňa sa odsťahovala k svojmu milencovi, následne žalovaného začala ponižovať, osočovať, vykresľovať ho negatívne pred deťmi a spoločnosťou ako agresívneho alkoholika, aby zakryla svoj vzťah s iným mužom. Žalobkyňa ovplyvnila aj myslenie detí v neprospech žalovaného, ktorý nikdy agresivitou, ani alkoholizmom netrpel, neexistuje o tom žiadna lekárska správa alebo posudok. Otázkou vyvstáva, prečo v konaní navrhla žalobkyňa vypočuť ako svedka syna a nie dcéru. Syn bol vždy ovplyvnený žalobkyňou a tento má záujem o majetkový prospech. Tieto skutočnosti súd ale nezohľadnil. Súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne, ktorá síce nežila v spoločnej domácnosti, ale ako blízka rodinná, príbuzná vedela a mohla potvrdiť milenecký vzťah žalobkyne, čo bolo jedinou príčinou rozvratu, nielen manželstva, ale aj celej rodiny. Súd sa pri hodnotení zamerával výlučne na následok, ktorý nemôže existovať bez príčiny. Ak existuje následok, musel vzniknúť z príčiny.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalovaný k podanému odvolaniu žalobkyne uviedol, že jedinou odvolacou námietkou je nesúhlas žalobkyne s hodnotou nehnuteľnosti, t.j. bytu, ktorého hodnota bola stanovená znaleckým posudkom. Žalobkyňa nič nebránilo predložiť v konaní iný znalecký posudok vypracovaný znalcom alebo požiadať súd o ustanovenie znalca a zložiť preddavky na vyhotovenie znaleckého posudku. Tento postup žalobkyňa odmietla a odmieta aj postup znalca A. Y., ktorý je dlhoročným znaleckým odborníkom a ktorého znalecké posudky akceptujú bankové inštitúcie, súdy a iné subjekty. Pokiaľ žalobkyňa k odvolaniu predložila štatistický list priemerných cien, k tomu žalovaný uviedol, že iná je cena bytu v obci na okraji v severnej časti J. kraja, iná v meste J., či J., a tak rozdiel v inzerovanej predajnej cene môže byť rátaný v stovkách, či aj viac ako 1.000 eur za 1m². Nepochybnou skutočnosťou je, že ceny analytici NBS zbierajú z ponukových inzerátov na portáloch nehnuteľností (uvedené rátajú práve realitné kancelárie - vyššia cena znamená pre nich vyšší zisk), a teda sú nezáväznou analýzou hodnôt, ktoré súd nemôže akceptovať ako dôkaz. V ostatnom žalovaný zotrváva na svojich odvolacích dôvodoch podľa § 365 ods. 1 CSP.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolania strán sporu nie sú dôvodné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

17. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal aj správny právny záver. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie z uvedeného dôvodu potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

18. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b CSP) odvolací súd uvádza, že táto námietka nebola zo spisu zistená.

19. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že všeobecne namietané konanie súdu porušujúce práva odvolateľky na spravodlivý proces nebolo zistené.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže

príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvođeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

21. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

22. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka bola naplnená čiastočne.

23. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov. Pre vyporiadanie je preto podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do toho spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

24. Pri oceňovaní hnutelných a nehnuteľných vecí, patriacich do vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď R 42/1972).

25. V prejednávanej veci, pokiaľ ide o prikázanie jednotlivých nehnuteľných a hnutelných vecí, pri rozhodovaní o tejto otázke vychádzal súd prvej inštancie zo zásady disparity podielov na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v prospech žalobkyne 60 % ku 40 % v prospech žalovaného, pričom uvedenú skutočnosť žiadna zo sporových strán v odvolaní nenamietala. Ak strany sporu o prikázanie tej ktorej veci záujem majú, resp. nemajú, je úlohou súdu podľa vlastnej úvahy rozhodnúť o prikázaní tej ktorej veci niektorej zo strán sporu, rešpektujúc hľadisko ich účelného využitia. Táto požiadavka účelného využitia pri rozhodovaní o prikázaní nehnuteľných a hnutelných vecí do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalovaného zohľadnená bola. Žalobkyni do výlučného vlastníctva boli prikázané nehnuteľnosti, pozemky v k. ú. P., ktoré žalobkyňa užíva. Do vlastníctva žalovaného bol prikázaný byt s príslušenstvom, ktorý žalovaný dlhodobo sám po odchode žalobkyne zo spoločnej domácnosti v roku 2009 výlučne užíva, tiež osobný automobil, pričom prikázanie tej ktorej veci do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalovaného, strany v odvolaní nenamietali.

26. Hlavnou a jedinou odvolacou námietkou žalobkyne bol nesúhlas žalobkyne s hodnotou nehnuteľnosti, t.j. bytu s príslušenstvom, ktorého hodnota bola stanovená znaleckým posudkom v hodnote 73.000 eur. Žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie pri určení hodnôt bytu s príslušenstvom vychádzal len zo znaleckého posudku zo dňa XX.XX.XXXX, vypracovaného A. E. Y., č. XXX/XXXX. Znalec po vykonaní ohliadky nehnuteľnosti dňa XX.XX.XXXX ako vyplýva zo znaleckého posudku, za použitia metódy polohovej diferenciacie, stanovil všeobecnú hodnotu bytu, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadení domu, podiel na pozemku a hodnotu nehnuteľnosti určil podľa stavebnotechnického stavu ku dňu rozvodu manželstva XX.XX.XXXX a stavbu ohodnocoval k dátumu XX.XX.XXXX. Žalobkyňa v odvolaní vytýkala súdu, že neprihliadol na ňou predložené dôkazy - ponuky realitných kancelárií z internetových stránok, kde cena obdobných bytov sa pohybuje od 111.000 eur do 125.000 eur.

27. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobkyne spochybňujúcej výšku hodnoty bytu s príslušenstvom je potrebné poukázať na ust. § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

28. Hodnoteniu dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy v hodnote z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzený právnymi predpismi v tom, ako ma z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

29. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu, v opačnom procesnom postavení než ej strana sporu, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

30. V prejednávanej veci žalobkyňa vyslovila nesúhlas so znaleckým posudkom, namietala, že znalec použil metódu polohovej diferenciacie, ktorá neodráža trhovú hodnotu v meste R. V., nakoľko pri takomto vyporiadaní sa zvyčajne vypracováva znalecký posudok na stanovenie všeobecnej ceny a takouto cenou potom sa dá zaoberať. Podľa jej názoru je cena bytu oveľa vyššia; poukázala, že v konaní predložila ako dôkaz, ponuky realitných kancelárií z internetových stránok, kde sa cena obdobných bytov pohybuje v sume 111.000 eur až - 125.000 eur. Predložila aj zápisnicu zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva zo dňa XX.XX.XXXX, že H. R. V. predávalo v obchodnej verejnej súťaži byt č. XX na ul. X. H. v R. V. s príslušenstvom, pričom na základe vyhodnotenia verejnej obchodnej súťaže H. zastupiteľstvo v R. V. odporučilo primátorovi mesta (č.l. 823 p.v.) uzavrieť kúpno-predajnú zmluvu na odpredaj uvedenej nehnuteľnosti s najúspešnejšou účastníčkou za cenu 58.500,- eur. Zo zápisnice zo zasadnutia H. zastupiteľstva v R. V. však nevyplýva, akú výmeru má odpredávaný byt č. XX na ul. X. H. v R. V., ani analýza hodnoty ceny tohto bytu 58.500 eur, a preto tento žalobkyňou predložený dôkaz nemohol súd akceptovať.

31. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku vo veci samej odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci ohľadom hodnoty bytu vykonal všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy, ktoré bolo možné z návrhov strán v danej veci vôbec vyvodiť a na jeho základe zisťoval rozhodujúce skutočnosti dôležité pre posúdenie dôvodnosti žaloby. S hodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 CSP dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver. Na vec správne aplikoval zodpovedajúce ust. § 150 Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k rozhodnutiu riadne v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán a posúdil ich opodstatnenosť.

32. Aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočnosti stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné, z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana sporu netvrdí a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie vo veci. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti, potrebnosť okruhu rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma určuje zásadne jednak rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodne preukázané a jednak nositeľa dôkazného bremena.

33. Súd prvej inštancie správne posudzoval povinnosť dôkazného bremena žalobkyne v danom sporovom konaní. Sporové strany sa na hodnote predmetného bytu nezhodli, preto žalovaný v konaní predložil znalecký posudok č. 226/2021, vypracovaný A. E. Y. dňa XX.XX.XXXX, v ktorom znalec po vykonaní ohliadky nehnuteľnosti dňa XX.XX.XXXX, za použitia metódy polohovej diferenciacie stanovil všeobecnú hodnotu bytu, podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, podielu na pozemku v celkovej hodnote 73.000 eur s tým, že hodnotu nehnuteľnosti určil podľa stavebnotechnického stavu ku dňu XX.XX.XXXX a stavbu ohodnocoval ku dňu XX.XX.XXXX. Žalobkyňa pred súdom prvej inštancie nesúhlasila s cenou stanovenou A. E. Y., poukázala na dva inzeráty realitných kancelárií, podľa ktorých sa trhovú cenu obdobných bytov pohybuje v rozmedzí od 111.000 eur do 125.000 eur. Pokiaľ žalobkyňa so znaleckým posudkom, ktorý v konaní predložil žalovaný nesúhlasila, nič jej nebránilo, aby si sama dala vypracovať znalecký posudok iným znalcom, resp. aby v konaní pred súdom prvej inštancie navrhla znalecké dokazovanie, ktoré by nariadil súd. Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX tvrdila, že byt má hodnotu 100.000 eur, žalovaný tvrdil, že hodnota bytu predstavuje 57.000 eur. Vzhľadom na diametrálne odlišné názory na hodnotu bytu, žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že zabezpečí znalecký posudok, ktorý aj skutočne dňa XX.XX.XXXX ako dôkaz v konaní súdu predložil. Žalobkyňa svoje tvrdenie nepreukázala, a preto je potrebné konštatovať, že neunesla dôkazné bremeno ohľadom jej tvrdenia vo vzťahu k hodnote bytu, patriaceho do BSM. Pokiaľ ide o inzeráty predložené žalobkyňou, v konaní pred súdom prvej inštancie, uvedené nie je relevantným dôkazom, nakoľko inzeráty ponúkajúce predaj bytov, vystavené realitnými kanceláriami predstavujú snahu predávajúcich predajť svoju nehnuteľnosť, za čo najvyššiu cenu, s cieľom získať na predaji čo najviac aj pre samotné realitné kancelárie. Inak povedané, inzerované predajné ceny nehnuteľností neznamenajú, že za takú cenu sa nehnuteľnosť skutočne v danom mieste a čase predá, vždy je to dohoda medzi zmluvnými stranami. Uvedené platí aj pre žalobkyňou predložený štatistický list priemerných cien, pretože iná je cena bytu v obci, resp. na okraji severnej časti J. kraja, iná v meste R. V., či J., a tak rozdiel inzerovanej predajnej ceny môže byť rátaný v stovkách, či aj viac ako 1.000 eur za m². Záver súdu prvej inštancie o ustálení hodnoty bytu s príslušenstvom sumou 73.000 eur, ktorý vychádza so žalovaným predloženého znaleckého posudku č. XXX/XXXX, má oporu vo vykonanom dokazovaní. Naopak žalobkyňa vierohodnosť tohto dôkazu ničím právne významným v konaní nespochybnila, ani žiadne dôkazy na doplnenie dokazovania nenavrhol. Subjektívna nespokojnosť žalobkyne so spôsobom určenia ceny nehnuteľnosti - bytu s príslušenstvom, ktorého hodnota bola stanovená podľa znaleckého posudku, nie je preto dôvodom pre zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku.

34. K odvolacej námietke žalovaného, že byt s príslušenstvom nepatrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, odvolací súd uvádza, že k nadobudnutiu pôvodne družstevného bytu dochádza tak, že po nadobudnutí členského podielu v bytovom družstve vznikne právo na pridelenie družstevného bytu, dôjde k uzavretiu dohody o užívaní družstevného bytu, pričom užívateľ uhradza mesačné platby a po uplynutí určitej doby má nárok na kúpu bytu za zostatkovú hodnotu. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa so žalovaným uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX a na základe rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa XX.XX.XXXX (č. I. 217 spisu), uzavretím manželstva vzniklo manželom spoločné členstvo v družstve, členský podiel v družstve sa stal spoločným, tiež im vzniklo právo spoločného nájmu k družstevnému bytu. Zo zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa XX.XX.XXXX (č. I. 234 spisu) vyplýva, že Okresné stavebné bytové družstvo v R. V. ako prevádzajúci a žalobkyňa a žalovaný ako členovia bytového družstva nadobudli do vlastníctva byt č. XX, v obytnom

dome so súp. č. XXXX, na ulici H. v R. V., ktorý je predmetom tohto konania. Cena bytu bola určená sumou 33.071 Sk k XX.XX.XXXX a predstavovala nesplatený dlhodobý investičný úver, pripadajúci na prevádzaný byt, ktorú cenu nadobúdatelia uhradili. Z kúpnej zmluvy uzavretej podľa z. č. 182/1993 Zb. zo dňa XX.XX.XXXX (č. I. 220 spisu) vyplýva, že Okresné stavebné bytové družstvo v R. V. ako predávajúci a žalobkyňa so žalovaným ako kupujúci, uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej je spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, zapísaný v kat. úz. R. V., na LV č. XXXX, parcela č. XXXX/XX, zastavaná plocha o výmere XXX m², na ktorom je postavený obytný dom so súp. č. XXXX, na ulici H. v R. V., zapísaný na LV č. XXXX, v kat. úz. R. V., pričom kúpna cena spoluvlastníckeho podielu predstavovala sumu 1.818 Sk.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno prisvedčiť žalovanému, že predmetný byt nepatrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX, uzavretá medzi Okresným stavebným bytovým družstvom v R. V. na jednej strane a žalobkyňou a žalovaným na druhej strane, bola podľa názoru odvolacieho súdu uzavretá v súlade so zákonom č. 42/1992 Zb. a z. č. 182/1993 Zb. a prevod vlastníctva družstevného bytu je podľa vyššie citovaného zákona, podľa svojej povahy formou vyporiadania medzi družstvom a jeho členmi. Žalobkyňa so žalovaným boli členovia družstva, uzavretím manželstva im vzniklo spoločné členstvo v družstve a spoločný nájom, a preto nemožno podporiť tvrdenie žalovaného, že členstvo v bytovom družstve patrilo len žalovanému, a že byt s príslušenstvom nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

36. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 písm. e), že súd prvej inštancie odmietol vykonať dôkaz výsluchom navrhutej svedkyne, ktorá bola blízka príbuzná stranám sporu a mohla pred súdom potvrdiť milenecký vzťah žalobkyne s cudzím mužom, a teda aj príčinu rozvratu manželstva, odvolací súd uvádza, že dokazovanie v tomto smere by neprinieslo žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli zásadné pre meritórne rozhodnutie vo veci samej a išlo by len o neúčelné dokazovanie, ktoré by malo maximálne tendenciu spôsobiť prieťahy v konaní a nemalo by vplyv na samotné meritórne rozhodnutie vo veci. Bez ohľadu na uvedené je zrejmé, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené, a preto ani prípadný milenecký vzťah žalobkyne s cudzím mužom počas trvania manželstva, nie je podstatný pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd je toho názoru, že napadnutým rozsudkom neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou a žalovaným. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Správne výroky vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní žiadna zo strán nemala úspech, odvolací súd náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).